

N:o 12.

Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse till Riksdagen i anledning af en utaf Riksdagen år 1894 för dess del antagen lag om ändrad lydelse af vissa paragrafer i grufvestadgan den 16 maj 1884; gifven Stoekholms slott den 18 januari 1895.

I skrifvelse den 11 maj 1894 har Riksdagen tillkännagifvit, att Riksdagen för sin del antagit följande

L a g

om ändrad lydelse af vissa paragrafer i grufvestadgan den 16 maj 1884.

Härigenom förordnas, att nedan nämnda paragrafer i grufvestadgan den 16 maj 1884 skola erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

1 mom. Å område, beläget på mindre afstånd än två hundra meter från boningshus eller från annan åbyggnad, der den är uppförd vid gård, eller från tomtplats eller trädgård, vare inmutning ej tillåten utan tillstånd af så väl egaren till byggnaden, tomtplatsen eller trädgården som den, hvilken dertill har nyttjanderätt; dock att inom utmål befintliga byggnader, hvilka erfordras för grufdriften, ej må utgöra hinder för inmutning.

Inmutning må ej ske å kyrkogård eller begravningsplats, ej heller, utan tillstånd af vederbörande myndighet eller styrelse, å område på

mindre afstånd än trettio meter från sådan jernväg eller kanal, som är upplåten för allmän trafik.

2 mom. Inmutning vare ock förbjuden å förut inmutadt område samt å utmål, så länge rättigheten till området eller utmålet blifvit behörigen försvarad.

5 §.

Öfver inkommen ansökning om mutsedel skall bergmästaren ofördröjligen och senast trettio dagar efter mottagandet meddela skriftligt beslut. Finner bergmästaren nödigt infordra ytterligare upplysning i afseende å arten af den angifna mineralanledningen, inmutningspunktens läge eller annan för mutsedelns utfärdande erforderlig omständighet, ege han förelägga sökanden att dermed inkomma inom viss lämplig tid, räknad från den dag, beslutet gafs, och vare, i händelse den tid försittes, den då gjorda ansökningen förfallen, hvilken påföljd bör i beslutet intagas. Finnes åter af de inkomna handlingarna eller efter infordrad upplysning, att mineralanledningen icke utgör föremål för inmutning enligt 1 § eller att sådant hinder uppenbarligen möter, som i 3 § sägs, varde ansökningen afslagen.

11 §.

Sedan mutsedel blifvit utfärdad, eger inmutaren att inom det inmutade området, innefattande en omkrets med ett hundra meters afstånd från inmutningspunkten, anställa sådant försöksarbete, som erfordras till fyndighetens undersökning och blottande, äfvensom att begagna eller anlägga väg till stället; dock att hvad i 3 § är stadgadt om hinder emot inmutning äfven gäller i fråga om försöksarbete, så framt hindret förefans, då mutsedeln utfärdades.

För den mark, inmutaren sålunda begagnar, skall han gifva innehafvaren af jorden, så länge försöksarbetet fortgår, full ersättning i årlig afgift, som för hvarje år förskottsvis betalas.

I händelse anläggningen öfvergifves, innan utmål därför varder lagdt, vare inmutaren jemväl skyldig att ersätta jordegaren eller den, som i hans ställe är berättigad till sådan godtgörelse, all skada, som marken genom försöksarbetet för framtiden kan hafva tagit; och ansvarare inmutaren under tiden, till dess denna ersättning blifvit erlagd, för fulla beloppet af den årliga afgiften för markens begagnande.

Skada och intrång, som af försöksarbetet förorsakas och hvarom ej förut i denna paragraf är stadgadt, vare inmutaren ock skyldig att ersätta.

13 §.

1 mom. Minst fjorton dagar innan något arbete å det inmutade området börjas, skall inmutaren, vid inmutningsrättens förlust och skyldighet att för all genom arbetet förorsakad skada ansvara såsom för åverkan, lemna bestyrkt afskrift af mutsedeln till så väl det inmutade områdets egare som den, hvilken dertill innehar intecknad eller af jordegaren hos inmutaren skriftligen anmäld nyttjanderätt; och gälle om sättet för sådant delgifvande hvad om delgifvande af stämning är stadgadt; dock må, der jorden eges eller innehafves af enskild person, som är frånvarande och låter egendomen af annan förvaltas, afskriften lemnas till förvaltaren.

2 mom. Inmutaren åligger derjemte, innan något arbete å det inmutade området börjas, att ställa pant eller borgen för all den ersättning, hvartill inmutaren enligt 11 § är förbunden. Denna säkerhet skall vara af öfverexekutor godkänd, der den icke ändock af jordegaren och nyttjanderättsinnehafvaren antages. Försummar inmutare att ställa sådan säkerhet, ege utmätningssmannen i orten, då han derom anlitas, inställa arbetet, till dess säkerhet, som finnes antaglig, blifvit anskaffad.

Öfver detta förslag har högsta domstolen afgifvit yttrande, hvarvid i afseende å 13 § 1 mom. anmärkts, att den föreslagna ändringen endast ofullständigt skulle medföra dermed åsyftad förbättring, men deremot kunde föranleda verkliga olägenheter. Under det att enligt gällande bestämmelse inmutare skulle lemna bestyrkt afskrift af mutsedeln till den, hvilken hade nyttjanderätt till det inmutade området, vore enligt förslaget inmutaren icke skyldig härtill i annat fall, än att nyttjanderätten vore intecknad eller jordegaren hos honom skriftligen gjort anmälan om nyttjanderätten. Då en mängd egendomar, såsom kronohemman, boställen, kyrkohemman m. fl., icke vore föremål för inteckning, skulle således boställshafvare, åbor eller arrendatorer å dylika hemman, huru notorisk deras nyttjanderätt än vore, icke ega någon rätt att få afskrift af mutsedeln sig tillstäld med mindre än att egaren gjort nämnda anmälan. Någon föreskrift om skyldighet för egaren att göra anmälan och om påföljd för försummelse häraf innehölle förslaget likväl icke, hvadan nyttjanderättsinnehafvaren saknade trygghet för att anmälan verkligen komme att ske. Ej heller innefattade förslaget

bestämmelse om viss tid, inom hvilken jordegaren hade att hos inmutaren göra anmälan om nyttjanderätten. Utan föreskrift härom kunde inmutaren blifva utsatt för svårigheter och till äfventyrs gå inmutningsrätten förlustig. Det vore nemligen icke otänkbart, att jordegaren komme att verkställa nämnda anmälan så sent, att inmutaren icke medhunnit att delgifva afskriften af mutsedeln åt nyttjanderättsinnehafvaren å sådan tid, att inmutaren egde rätt att börja arbetet före utgången af de åtta månader, inom hvilka han jemlikt 14 § vore pliktig att hafva börjat arbetet vid äfventyr af inmutningsrättens förlust.

På dessa skäl ansåge sig högsta domstolen icke böra tillstyrka förslaget godkännande.

På grund af hvad sålunda blifvit inom högsta domstolen anmärkt, har Kongl. Maj:t, efter statsrådets hörande, den 31 december sistlidna år funnit Sig icke kunna godkänna det af Riksdagen antagna förslaget.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

V. L. Groll.

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18
januari 1895.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve LEWENHAUPT,
Statsråden: friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON och
WERSÅLL.

7:o).

Departementschefen statsrådet Groll uppläste till justering förslag till nådig skrifvelse till Riksdagen i anledning af en utaf Riksdagen år 1894 för dess del antagen lag om ändrad lydelse af vissa paragrafer i grufvestadgan den 16 maj 1884; och täcktes Hans Maj:t Konungen, enligt statsrådets tillstyrkan, gilla berörda förslag äfvensom förordna, att i öfverensstämmelse dermed skulle till Riksdagen aflåtas nådig skrifvelse af den lydelse, bilagan till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Pehr Thyseius.